

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **M. P.**, bytem Ch.,
zastoupený Ing. F. M., obecným zmocněncem,
bytem X

proti
žalované: **předsedkyně Krajského soudu v Českých Budějovicích**, se sídlem
Zátkovo nábřeží 10/2, 370 84 České Budějovice

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím
v odepření vstupu do budovy KS v Českých Budějovicích dne 27. 5. 2020,

takto:

- I. Určuje se, že odepření vstupu žalobci do budovy Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 5. 2020, kde se chtěl zúčastnit coby veřejnost jednání ve věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 51 Af 1/2019, bylo nezákonným zásahem.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady v řízení ve výši 3 784 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou původně podanou u Městského soudu v Praze, následně postoupenou Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích a konečně Nejvyšším správním soudem příkázanou Krajskému soudu v Plzni, domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalované, který spatřoval v tom, že dne 27. 5. 2020 nebyl vpuštěn do budovy Krajského soudu v Českých Budějovicích, kde se chtěl zúčastnit coby veřejnost jednání konaného u tohoto soudu ve věci vedené u něj pod sp. zn. 51 Af 1/2019.

Obsah žaloby

2. Žalobce uvedl, že se inkriminovaného dne dostavil ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích spolu se svým bratrem Z. P. a daňovým poradcem, aby se zúčastnil jednání ve věci svého třetího bratra J. P. vedené pod sp. zn. 51 Af 1/2019. Příslušník justiční stráže je nejprve vyzval k předložení předvolání a uvedení důvodu vstupu do budovy a po telefonické konzultaci s předsedkyní senátu umožnil vstup toliko daňovému poradci Ing. M. coby zmocněnci bratra J., jenž byl účastníkem předmětného řízení. Žalobci a bratru Z. vstup do budovy umožněn nebyl a museli ji oba opustit. Žalobce má za to, že tím došlo k zásahu do jeho práv, protože k odepření vstupu nebyl žádný důvod.
3. Ve své replice k vyjádření Vězeňské služby ČR k žalobě pak žalobce ještě doplnil, že poté, co byl vyzván k předložení předvolání k jednání, přičemž žádné předložit nemohl, bránil příslušník justiční stráže ve vstupu do budovy všem třem (pozn. soudu: myšleno žalobci, jeho bratrovi Z. a zmocněnci Ing. M.). Byl to právě Ing. M., kdo požádal, aby příslušník justiční stráže se vzniklou situací seznámil předsedkyni příslušného senátu krajského soudu.

Vyjádření žalované

4. Žalovaná uvedla, že funkci předsedkyně Krajského soudu v Českých Budějovicích vykonává od 17. 6. 2020. Odkázala proto na vyjádření Vězeňské služby České republiky ze dne 5. 8. 2020 včetně jeho příloh a na vyjádření JUDr. Marie Trnkové, předsedkyně senátu 51 Af Krajského soudu v Českých Budějovicích.
5. Z vyjádření Vězeňské služby ČR (pozn. soudu: Vězeňská služba ČR byla původně označena za žalovanou, a proto ve věci podávala na výzvu Městského soudu v Praze své vyjádření) ze dne 5. 8. 2020 vyplývá, že dne 27. 5. 2020 konali na službu u Krajského soudu v Českých Budějovicích příslušníci Vězeňské služby nrap. Petr T., pprap. J. M., nstrm. H. M. a nstrm. J. K.. Z jejich výpovědí opatřených procesní cestou úředních záznamů bylo zjištěno, že dne 27. 5. 2020 nebyl hlášen žádný incident, toho dne nebyl ani učiněn jakýkoli záznam mimořádné události do Knihy hlášení průběhu služby. V dané době vykonával službu na stanovišti justiční stráže při vchodu do budovy Krajského soudu v Českých Budějovicích nrap. P. T.. V blíže neurčené době mezi 8.00 a 8.30 hodin do budovy vstoupili tři muži, kteří se chovali značně arogantně, měli nevhodné poznámky, takže nrap. T. dospěl k závěru, že přišli vyvolat konflikt. Muži nechtěli ukázat předvolání k jednání a vzhledem k opatřením souvisejícím s koronavirovou pandemií oslovil nrap. T. vedle u okénka sedícího kolegu, aby zavolal předsedkyni senátu ve věci J. P., JUDr. Trnkovou, a dotázal se jí, zda mají muže do budovy vpustit. Soudkyně nakázala vpustit muže, který se představil jménem, byl jím zmocněnec J. P.. Další dva muže, kteří tvrdili, že se jdou na jednání podívat, nakázala nespouštět. Poté oba muži s nadávkami opustili budovu soudu. Z tohoto vyjádření dále vyplývá, že žádný z ostatních příslušníků justiční stráže daného dne nezaznamenal jakýkoli incident, který by měl být považován za mimořádnou událost. Z jejich vyjádření zachycených v příslušných úředních záznamech vyplývá, že v prvních fázích mimořádné situace způsobené koronavirovou pandemií

mohly na soud vstupovat pouze osoby, které se podrobily bezpečnostní prohlídce, měly ochranné pomůcky, negativní výsledek při měření teploty a předvolání k soudnímu jednání na daný den, jak stanovilo opatření předsedy soudu vydané pod sp. zn. Spr 412/2020. Následujícím opatřením ze dne 18. 5. 2020, sp. zn. Spr 647/2020 byly podmínky pro vstup do budovy změněny potud, že se nadále nevyžadovalo předložení předvolání k soudnímu jednání. Závěrem vyjádření poukázala Vězeňská služba ČR na ustanovení § 116 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, jenž umožňuje odepřít přístup k jednání osobám nezletilým a osobám, u nichž je obava, že by mohly rušit důstojný průběh jednání. Z. a M. P. vzhledem ke svému vyjádření vzbudili obavy, že by mohli rušit soudní jednání, proto z rozhodnutí předsedkyně senátu JUDr. Marie Trnkové k jednání vpuštění nebyli. V této souvislosti Vězeňská služba odkázala i na ustanovení § 49 s. ř. s., § 3 odst. 4 Instrukce Ministerstva spravedlnosti, č. j. 90/2004-SM, o justiční stráži a oprávnění příslušníků justiční stráže dle § 22 odst. 2, 3 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky. Uzavřela, že v daném případě justiční stráž s ohledem na nevhodné chování osob, které vstoupily do budovy soudu, uvědomila o situaci předsedkyni příslušného soudního senátu a na její pokyn vpustila do budovy jen ty osoby, které ona uvedla. Příslušník justiční stráže tedy postupoval řádně dle příslušných předpisů a nijak nepochybil.

6. Předsedkyně senátu 51 Af Krajského soudu v Českých Budějovicích, JUDr. Marie Trnková, ve svém vyjádření k věci sdělila, že nemůže poskytnout bližší informace k otázce, zda došlo k odepření vstupu do budovy soudu na základě opatření proti šíření koronaviru nebo z důvodu chování žalobců. Konfrontaci názorů, která měla proběhnout při příchodu daňového poradce Ing. M. případně dalších osob s pracovníkem justiční stráže, totiž nebyla přítomna. Sama žádné opatření k vyloučení veřejnosti neučinila, pouze k telefonickému dotazu pracovníka justiční stráže, neboť se přichodí prý rozčilovali a dožadovali vpuštění do budovy, uvedla, aby příslušníci justiční stráže postupovali tak jako v jiných případech a respektovali platná opatření a pravidla. Spolu se svým vyjádřením zaslala JUDr. Marie Trnková CD se zvukovým záznamem z jednání ze dne 27. 5. 2020 ve věci 51 Af 1/2019, z něhož je patrné, že v čase 4:07 dostává prostor zástupce žalobce (Ing. M., pozn. soudu) k přednesení žaloby. Zástupce žalobce ale žádá, aby bylo zaprotokolováno, že se jedná s vyloučením veřejnosti. Na to předsedkyně senátu sděluje, že celé jednání je nahráváno. Ve 4:37 upozorňuje Ing. M., že je rozdíl mezi situací, kdy se k jednání nikdo nedostaví, a situací, kdy se k jednání veřejnost dostaví a není vpuštěna. Na dotaz předsedkyně senátu, kdo tedy přišel, uvedl Ing. M., že přišli bratři pana P.. Předsedkyně senátu konstatovala, že ti nejsou účastníky řízení, což Ing. M. potvrdil s tím, že proto se domnívá, že jednání probíhá s vyloučením veřejnosti. Na to předsedkyně senátu konstatuje, že na soudě mají pravidla v této době, kdy veřejnost není automaticky vpouštěna do budovy soudu, pouze účastníci řízení, takže justiční stráž postupovala v souladu s těmito opatřeními, které přijal předseda Krajského soudu v Českých Budějovicích. Dále předsedkyně senátu vyjádřila názor, že tuto informaci Ing. M. zřejmě při kontrole sdělila justiční stráž. Ing. M. odpověděl, že to je pravda, ale že je to nepříjemné zjištění, když veřejnost jede k soudu 60 kilometrů, a pak není do budovy vpuštěna. Předsedkyně senátu nakonec diskuzi uzavřela s tím, že příslušná opatření předsedy krajského soudu jsou zveřejňována na internetu.

Jednání

7. Dne 5. 10. 2021 proběhlo v projednávané věci jednání, kterého se zúčastnil pouze žalobce se svým zástupcem. Žalovaná se z jednání omluvila. Zástupce žalobce shrnul podstatu žaloby a uvedl, že žalobce dne 27. 5. 2020 se členy justiční stráže arogantně nejednal a Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

nepokoušel se vyvolat konflikt. Přijel na jednání, v němž byl účastníkem jeho bratr, ale když nebyl justiční stráž vpuštěn do budovy soudu, odešel. Dále zástupce žalobce uvedl, že příslušný člen justiční stráže svůj postup telefonicky s někým konzultoval, neví však s kým.

8. Soud během jednání provedl dokazování, a to opatřeními pověřeného předsedy Krajského soudu v Českých Budějovicích, JUDr. Jiřího Štátného ze dne 16. 3. 2020, sp. zn. Spr 409/2020, a ze dne 18. 5. 2020, sp. zn. Spr 647/2020.
9. Z opatření pověřeného předsedy Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 3. 2020, sp. zn. Spr 409/2020, soud zjistil, že upravuje činnost krajského soudu v době karantény vyhlášené vládou České republiky dne 15. 3. 2020 v rámci preventivních opatření před šířením koronaviru (COVID-19). Toto opatření v bodě I. odstavci 1. stanoví: „*Objekt Krajského soudu v Českých Budějovicích se počínaje dnem 17. 3. 2020 od 7:30 hod. do odvolání uzavírá pro veřejnost, není-li níže stanoveno jinak.*“ V bodě I. odstavci 2. pak citované opatření stanoví: „*Do objektu krajského soudu bude počínaje dnem 17. 3. 2020 od 7:30 hod. umožněn vstup pouze osobě, která a.) předloží předvolání nebo vyznění k úkonu na příslušný den, s výjimkou úkonu, který byl již odročen, b.) vyplní, podepíše a odevzdá prohlášení návštěvníka soudní budovy, které je uvedeno v příloze č. 1 tohoto opatření, c.) kontrolou provedenou bezdotykovým teploměrem bude takové osobě naměřena tělesná teplota max. 37,5 stupňů C.*“ V bodě I. odstavci 4. pak citované opatření stanoví: „*Osoba, která nedodrží povinnosti dle bodu I. 2.) tohoto opatření, nebude do budovy krajského soudu vpuštěna.*“
10. Z opatření pověřeného předsedy Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 5. 2020, sp. zn. Spr 647/2020, pak soud zjistil, že bylo vydáno uvedeného dne v souvislosti s ukončením nouzového stavu vyhlášeného usnesením vlády č. 69/2020 Sb. a prodlouženého usnesením vlády č. 153/2020 Sb. a č. 219/2020 Sb., a s přihlédnutím k mimořádnému opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 9. dubna 2020, č. j. X. Toto opatření v bodě I. odstavci 1) stanoví: „*Do objektu Krajského soudu v Českých Budějovicích a pobočky krajského soudu v Táboře je počínaje dnem 18. 5. 2020 od 7.30 hod. umožněn vstup osobě z řad veřejnosti pouze pokud a) nevykazuje zjevné projevy respiračního onemocnění, b) se podrobí kontrole bezdotykovým teploměrem, přičemž teplota nesmí být naměřena vyšší než 37,5 °C, c) využívá ochranu dýchacích cest pomocí ústní roušky, ústenky, respirátoru nebo má zajištěnou ochranu svých dýchacích cest jiným prostředkem.*“ V bodě I. odstavci 2) citované opatření stanoví: „*Osoba, která odmítne splnit povinnosti dle čl. I. odst. 1) tohoto opatření, nebude do objektu krajského soudu vpuštěna.*“
11. Po skutkové stránce soud z tohoto dokazování s ohledem na předmět tohoto řízení učinil závěr, že do 18. 5. 2020 v zásadě nebyla do budovy Krajského soudu v Českých Budějovicích vpuštěna veřejnost, tedy osoby, které nebyly účastníky konkrétních řízení. Od 18. 5. 2020 naopak přístup veřejnosti umožněn byl, nicméně za stanovených podmínek, tj. nevykazování zjevných projevů respiračního onemocnění, podrobení se kontrole tělesné teploty, přičemž naměřená teplota nesmí být vyšší než 37,5 °C, a využití ochrany dýchacích cest.
12. Další dokazování soud pro nadbytečnost během jednání neprováděl.

Posouzení věci

13. Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též jen: „s. ř. s.“): „*Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“

14. Soud nejprve ověřil, že v posuzované věci jsou splněny podmínky řízení. Žaloba byla podána dne 14. 6. 2020, přičemž ke tvrzenému nezákonnému zásahu mělo dojít dne 27. 5. 2020. Jelikož podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu, je nutno konstatovat, že v projednávané věci byla žaloba podána včas.
15. Jen pro pořádek soud konstatuje, že určitý procesní vývoj týkající se rovněž podmínky řízení, proběhl ve vztahu k určení osoby žalované. Podle § 83 s. ř. s. platí: *„Žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.“* Žalobce původně jako žalovanou označil Vězeňskou službu ČR. Na základě výzvy obsažené v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2020, č. j. 17 A 69/2020-34, označil žalobce jako žalovaného ředitele Vazební věznice České Budějovice. Následně žalobce, na základě výzvy obsažené v usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 4. 2021, č. j. 57 A 33/2020-64, označil za žalovanou předsedkyni Krajského soudu v Českých Budějovicích.
16. Jelikož předmět řízení se dotýká veřejnosti soudních jednání, považuje soud za důležité zmínit, že jde o problematiku s přímou ústavněprávní dimenzí. Podle čl. 96 odst. 2 věty první Ústavy České republiky platí: *„Jednání před soudem je ústní a veřejné; výjimky stanoví zákon.“* Podle čl. 38 odst. 2 věty první Listiny základních práv a svobod pak: *„Každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům.“* Právo na veřejné projednání věci je jedním ze složkových práv ve svém souhrnu garantujících spravedlivý proces. Jedná se tu o právo, které svědčí jak samotným příslušníkům veřejnosti, kteří mají zájem je realizovat tím, že se zúčastní konkrétního jednání, tak ovšem i účastníkům řízení, jimž na druhé straně možnost účasti veřejnosti na jednání skýtá záruku proti tzv. kabinetní justici, méně vzhledem k slovu, že při jednání budou náležitě zachovávána jejich procesní práva. Je tedy třeba k případnému omezování práva na veřejnost jednání přistupovat obezřetně; sama Ústava ostatně tuto možnost vyhrazuje toliko zákonu.
17. V projednávané věci se dne 27. 5. 2020 před Krajským soudem v Českých Budějovicích konalo jednání ve věci sp. zn. 51 Af 1/2019, tedy ve věci správního soudnictví. Pro účely správního soudnictví jsou možnosti omezení veřejnosti jednání upraveny v § 49 odst. 2 věta první s. ř. s.: *„Jednání je veřejné. Veřejnost může předseda senátu vyloučit, a to i pro určitou část jednání, jen z důvodu ochrany utajovaných informací, obchodního tajemství, mravnosti nebo veřejného pořádku.“* V každém případě je tedy pro vyloučení veřejnosti podle tohoto ustanovení nutné rozhodnutí předsedy senátu. V tomto ohledu je ovšem nutno přihlídnout ke zcela jednoznačnému vyjádření předsedkyně rozhodujícího senátu, JUDr. Marie Trnkové, která výslovně vyloučila, že by takové rozhodnutí vydala, ale justiční stráž vydala k jejímu telefonickému dotazu pokyn, aby postupovala k v rámci platných opatření a pravidel. Její tvrzení pak potvrzuje i zvukový záznam z předmětného jednání, ve kterém předsedkyně senátu explicitně odkazuje zástupce žalobce, Ing. M., na opatření předsedy krajského soudu vydaná v době koronavirové pandemie s tím, že právě v jejich důsledku není automaticky veřejnost vpouštěna do budovy soudu, pokud nedisponuje předvoláním. Na podkladě těchto zjištění lze v projednávané věci vyloučit, že by došlo k omezení přístupu veřejnosti, respektive k jejímu vyloučení, na základě postupu dle § 49

s. ř. s., tedy opatřením předsedkyně senátu.

18. Stejně tak je podle názoru soudu tím samým možno vyloučit i odkazy Vězeňské služby ČR obsažené v jejím vyjádření k žalobě na další možná ustanovení právních předpisů, kterými lze odůvodnit omezení vstupu osob do budovy soudu (jsou jimi odepření přístupu dle § 116 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, provádění činnosti k zajištění nerušeného průběhu jednání justiční stráží dle § 3 odst. 4 instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. 8. 2004, č. j. 90/2004-SM, o justiční stráží či oprávnění člena justiční stráže činit jiná nezbytná opatření k zajištění pořádku a bezpečnosti v budovách soudů dle § 22 odst. 2, 3 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky), neboť ve všech těchto případech by muselo takovému kroku předcházet opět rozhodnutí (popřípadě opatření či alespoň pokyn) soudce, resp. předsedkyně senátu 51 Af, k čemuž, jak je shora uvedeno, v projednávané věci nedošlo.
19. S ohledem na to zbyla jediná varianta skutkového děje, která odpovídá i provedenému dokazování a shora rekapitulovanému vyjádření zainteresovaných subjektů, tj. Vězeňské služby ČR, předsedkyně senátu Krajského soudu v Českých Budějovicích a koneckonců i skutkovým tvrzením obsaženým v žalobě. Soud vzal tedy za prokázané, že žalobce nebyl dne 27. 5. 2020 vpuštěn do budovy soudu s odkazem na podmínky vstupu do této budovy dle opatření pověřeného předsedy Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 3. 2020, sp. zn. Spr 409/2020. Právě toto opatření vyžadovalo po osobě, které měl být umožněn vstup do budovy soudu mj. i předložení předvolání nebo vyrozumění. Tím pochopitelně žalobce nedisponoval, neboť nebyl účastníkem řízení, ale nařízeného jednání se chtěl zúčastnit toliko jako veřejnost. Tomuto závěru zcela odpovídá reakce předsedkyně senátu JUDr. Trnkové, která uvedla, že příslušníkům justiční stráže sdělila, aby postupovali v rámci platných opatření a pravidel, stejně jako její vyjádření zachycené na záznamu z předmětného jednání, ve kterém hovoří právě o tom, že v dané době (myšleno 27. 5. 2020, pozn. soudu) není umožněn přístup do budovy soudu veřejnosti, ale jen osobám, které mají předvolání, tedy účastníkům řízení. Tím lze také vysvětlit žalobní tvrzení, podle něhož byl žalobce vyzván ve vestibulu krajského soudu příslušníkem justiční stráže k předložení předvolání. Konečně, tomuto závěru pak odpovídá i obsah vyjádření Vězeňské služby ČR k žalobě, které sice operuje s tím, že žalobce měl být (spolu se svým bratrem) nevpuštěn do budovy krajského soudu z důvodu obav příslušníků justiční stráže, že „přišli vyvolat konflikt“, současně ale hovoří o tom, že „muži nechtěli ukázat předvolání“, ačkoliv dle účinného opatření pověřeného předsedy krajského soudu nebyl žádný důvod je po nich vyžadovat, a zejména uvádí, že incident spočívající ve vykazání žalobce a jeho bratra z budovy „se z pohledu příslušníků justiční stráže nepovažoval za mimořádnou událost, neboť v době mimořádné situace – Covidu-19 vykazovali z budovy KS ČB více osob z *důvodu opatření přijatých předsedou soudu*“ (pozn. zdůraznění soudu). Je tedy zřejmé a pochopitelné, že nevpuštění osob do budovy krajského soudu právě kvůli striktně nastaveným podmínkám vstupu v době koronavirové pandemie na podkladě opatření sp. zn. Spr 409/2020 nebylo pro příslušníky justiční stráže ničím mimořádným; totéž ale nelze na podkladě shora řečeného samozřejmě konstatovat i o vykazání osob z budovy z důvodu jejich agresivity. Tomuto závěru ostatně odpovídá i vyjádření nprap. T. zachycené ve vyjádření Vězeňské služby ČR; právě nprap. T. dne 27. 5. 2020 v rozhodnou dobu sloužil u vchodu do budovy a uvedl, že se po příchodu žalobce obrátil na vedle sedícího kolegu, aby kontaktoval kvůli vpuštění žalobce a jeho doprovázejících osob předsedkyni senátu vzhledem k *opatřením přijatým z důvodu koronavirové pandemie* (pozn. zdůraznění soudu), tedy nikoli primárně z důvodu jejich tvrzené agresivity, konfliktnosti či snad obav, že by rušili důstojnost jednání.
20. Toto nevpuštění žalobce do budovy krajského soudu však bylo nesprávným postupem, Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

neboť dne 25. 7. 2020 již zmiňované opatření pověřeného předsedy Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 3. 2020, sp. zn. Spr 409/2020, nebylo účinné, neboť bylo ke dni 18. 5. 2020 nahrazeno opatřením sp. zn. Spr 647/2020. To ovšem již v podmínkách pro vstup osob do budovy Krajského soudu v Českých Budějovicích neobsahovalo podmínku spočívající v předložení předvolání, resp. vyrozumění o konaném úkonu. Jinými slovy: neomezovalo již vstup do budovy toliko na účastníky řízení, ale umožňovalo i přístup veřejnosti. Nebyl tedy žádný důvod žalobce podrobovat povinnosti předvolání předkládat a na základě jeho nepředložení jej do budovy nepustit.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Z těchto důvodů soud v projednávané věci dospěl k závěru, že žalobci byl dne 27. 5. 2020 příslušníky justiční stráže skutečně neoprávněně odepřen vstup do budovy Krajského soudu v Českých Budějovicích. Důvodem odepření vstupu do budovy soudu byla nesprávná aplikace opatření pověřeného předsedy krajského soudu sp. zn. Spr 647/2020, respektive nesprávná aplikace podmínek vstupu do budovy vyplývající z tehdy již neúčinného opatření pověřeného předsedy krajského soudu sp. zn. Spr 409/2020, jež bylo ke dni 18. 5. 2020 nahrazeno právě opatřením sp. zn. Spr 647/2020, jež pro umožnění vstupu do budovy již nevyžadovalo předložení předvolání k jednání. Tím, že žalobci právě proto, že se při vstupu do budovy předvoláním k jednání neprokázal, nebyl umožněn vstup, bylo porušeno jeho právo vyplývající z čl. 96 odst. 2 věty první Ústavy České republiky, čl. 38 odst. 2 věty první Listiny základních práv a svobod, tedy práva na veřejnost jednání, jež je na zákonné úrovni (a z pohledu předmětu projednávané věci) relevantně upraveno v § 49 odst. 2 s. ř. s., podle něhož je jednání soudu ve správním soudnictví veřejné. Vůči žalobci tím došlo k nezákonnému zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s.
22. Soud dále uzavřel, že tento nezákonný zásah je přičitatelný osobě označené žalobcem coby žalovaná, tedy předsedkyni Krajského soudu v Českých Budějovicích. V tomto ohledu soud vyšel z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, který v právní větě svého rozsudku ze dne 28. 8. 2008, č. j. 2 Aps 4/2008-138, č. 1718/2008 Sb. NSS uvedl, že v „*v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, který žalobce spatřuje v jednání justiční stráže učiněném na základě předsedy soudu a v jeho mezích, je žalovaný podle § 83 s. ř. s. předseda soudu jakožto správní orgán.*“ Je totiž třeba přihlídnout k tomu, že na podle § 22 odst. 3 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky platí: „*Při plnění svých úkolů je justiční stráž podřízena příslušnému řediteli vazební věznice nebo věznice a řídí se pokyny předsedy soudu, ředitele správního útvaru soudu, předsedy senátu, vedoucího státního zástupce, případně jiného pověřeného zaměstnance soudu, státního zastupitelství nebo ministerstva.*“ Shora soud odůvodnil svůj závěr, že v projednávaném případě příslušníci justiční stráže postupovali právě podle opatření pověřeného předsedy krajského soudu, byť je nesprávně aplikovali. Za takové situace je namístě dovést odpovědnost právě předsedy Krajského soudu v Českých Budějovicích, resp. v současné době předsedkyně.
23. Výrokem I. tohoto rozsudku soud tedy podané žalobě vyhověl, a určil, že odepření vstupu žalobci do budovy Krajského soudu v Českých Budějovicích dne 27. 5. 2020, kde se chtěl zúčastnit coby veřejnost jednání ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 51 Af 1/2019, bylo nezákonným zásahem.
24. Výrok II. o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. Žalobci, který v řízení dosáhl procesního úspěchu, soud přiznal k jeho návrhu náhradu nákladů řízení ve výši 3 784 Kč. Přiznaná náhrada nákladů řízení je představována zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 2 000 Kč a náhradou za cestovné na ústní jednání konané dne 5. 10. 2021 z B. do Plzně a zpět v celkové délce cesty 314 km (2 x Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

157 km), automobilem značky Škoda Octavia, reg. značky X. Cestovné je představováno sazbou základní náhrady za používání silničních motorových vozidel ve výši 4,40 Kč/km. Cestovné dále vychází z průměrné ceny pohonných hmot stanovené dle § 4 písm. c) vyhl. č. 589/2020 Sb. u motorové nafty 27,20 Kč. Při výpočtu cestovného krajský soud dále vycházel z průměrné spotřeby použitého vozidla dle technického průkazu ve výši 4,7 l/100 km. Soud tak přiznal náhradu cestovného v celkové výši 1 784 Kč. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení byla žalované stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalované tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 5. října 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu